

GEORGIUS

časopis farnosti Bobrovec

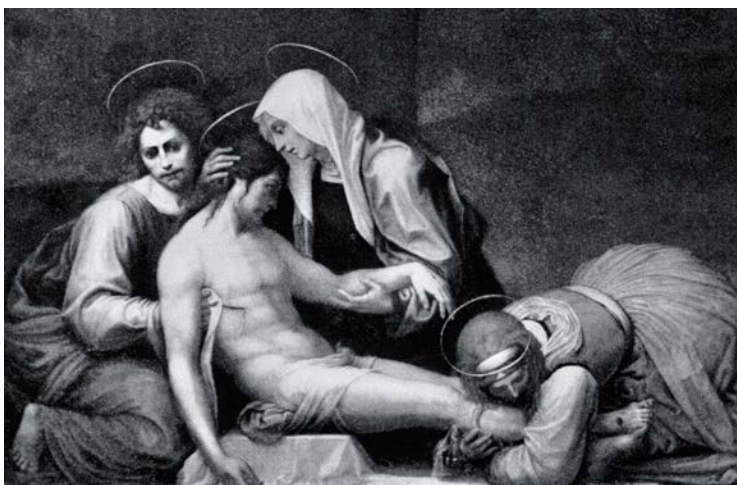
Obsah

- 1 Sedembolestná Panna
- 2 Z histórie farnosti
- 4 Odpuštová slávnosť
- 5 Návšteva z Važca
- 8 Omša na Vápenici
- 9 Miništrantský výlet
- 10 Výstup na Babky
- 10 Miništrantský tábor
- 11 Bobrovecká špacírka
- 11 Hudobné osvieženie

Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Bobrovec.
 Redaktori: Michal Marlenga, Martina Lisá, Martina Lehotská, Martin Brziak, Miroslava Triznová
 Cenzor: Michal Marlenga
 Jazyková úprava: Martina Lehotská
 Grafická úprava: MM
 Imprimatur: Mons. Štefan Sečka, spišský diecézny biskup. BÚ Spišská Kapitula - Spišské Podhradie 29. 4. 2014. Prot. č. 789/14
 Adresa redakcie: bobrovec@kapitula.sk
 Redakčná rada si vyhradzuje právo úpravy a krátenia príspevkov.

GEORGIUS

Sedembolestná Panna

zdroj: <http://2.bp.blogspot.com>

Slávnosť Sedembolestnej Panny Márie nám pripomína, že život vie byť aj bolestný. Ani Mária, Bohom vyvolená nádoba milosti a Matka Ježiša Krista, nebola od bolesti uchránená. Aj v jej živote, podobne ako v tých našich, nájdeme chvíle sĺz, neistoty, smútku a bolesti.

Sväté písmo je plné úryvkov, v ktorých sa opisujú bolesti a žiale, či už jednotlivých postáv, vyvoleného ľudu alebo aj prvých kresťanov. Pod tlakom týchto argumentov by človek mohol povedať, že Boh nie je láska, ale osoba, ktorá má radosť z bolesti človeka. Ako keby Boh stvoril človeka len na to, aby ho mohol trápiť. Samozrejme, že je to klam a blud. Príčinou bolesti nie je Boh, ale hriech. V momente, keď sa človek stal služobníkom hriechu, stal sa aj vazalom bolesti.

Bolesť patrí k životu ako trň k ruži.

Mária, Matka siedmych bolestí, nás učí ako bolesť prijať a prežívať, aby nás negniavila, ale aby nás robila bližšími Bohu.

Nikde nemáme ani čiarku o tom, žeby bola Mária prepadla zúfalstvu alebo beznádeji. A to ani v tých najbolestnejších chvíľach jej života. Nikde sa nedozvedáme, že by Bohu vyčítala svoje bolesti a smútky. Zo Sv. písma je zrejmý skôr pravý opak.

Život Panny Márie ukázal, že keď vyslovila slová: „Hľa, služobnica...“, neboli to slová, ktoré by vyslovila v návale radosti a vzrušenia. Mária bola Pánovou vernou služobnicou vždy, v časoch hojnosti i nedostatku, v časoch radosti i v časoch bolesti. Verila, že Boh je pri nej, že ju nepustí. Verila, že Boh vie čo robí, a to aj vtedy keď trpela. Keď sa nemo dívala na to, ako Boh dopustil vraždu svojho i jej Syna. A tak sa Mária, hoci životom ťažko skúšaná, stala víťazkou.

Tento jej postoj voči bolesti by sme si mali osvojiť aj my. Veriť, že je Boh s nami, a to aj v časoch bolesti alebo biedy. Prítomnosť bolesti v našom živote nie je dôkazom neprítomnosti Boha. Nech ovocím našich bolestí nie je to, že prestaneme Bohu veriť alebo ho prestaneme mať radi, ale nech nás ešte viac primkne k nemu. Ved' kde nájdeme silu niest' svoje kríže ak len nie v ňom? Je ľahko byť veriacim, keď sme úspešní, zdraví, keď sa nám darí. Učme sa však od Márie byť veriacimi aj vtedy, keď sa nám úspech vyhýba, aj vtedy, keď nás prikvačila zlá choroba.

Život Panny Márie bol plný bolesti. Život Panny Márie bol však aj plný viery. Či je aj náš život plný viery v Boha, to je otázka, na ktorú si musí odpovedať každý sám. Ovocím Máriinej viery bolo to, že ani bolesť nehĺbila medzi ňou a Bohom priepasť, ale stavala mosty, takže ich puto silnelo. O takú vieru prosme aj my. Naučme sa Bohu veriť, a to najmä vtedy, keď sme povolani niest' svoj kríž.

duchovný otec

Z histórie farnosti

Z viacerých zdrojov je známe, že farnosť Bobrovec existovala už okolo roku 1200 a patrila medzi dvadsiatku najstarších farností na Liptove. Presný rok jej založenia nie je známy. Tiež nie je známe kde, kedy a z akého materiálu bol kostol postavený a koľko rokov slúžil našim predkom.

Môžeme predpokladať, že kostol neslúžil len obyvateľom Bobrovca, ale aj ľuďom susedných obcí: Trstené, Jalovec, Bobrovček a Pavlova Ves. Možno bol postavený aj na pôvodnom pohanskom obetnom mieste, kde prinášali naši pohanskí predkovia svoje obety pohanským bohom pred príchodom kresťanstva na naše územia. Takáto prax v tom období totiž nebola až tak nezvyčajná.

Sprostredkovane som sa od môjho kamaráta z detstva dozvedel, že ten prvý kostolík bol možno postavený až 2 km od starého Bobrovca v lokalite pod Trstianskym hájom na ľavom brehu Jaloveckého potoka, kde takéto pohanské obetné miesto mohlo existovať. Bol som sa na tom mieste pozrieť a môžem povedať, že práve tam je neskutočne krásny pohľad na Mních na ktorom v tej dobre stál „červenými“ mníchmi založený kláštor a tieto dva miesta mohli mať medzi sebou navzájom určitú súvislosť. Spomínaný kamarát z detstva mal tieto informácie od kňaza našej farnosti, ktorému sme takmer pred šesťdesiatimi rokmi miništrovali.

Zmienim sa pár slovami o kostoloch, ktoré neboli postavené o veľa rokov neskôr ako náš prvý kostolík a zachovali sa v dobrom stave až do súčasnosti. V susednej obci Trstené bol z iniciatívy miestneho zemepána postavený neskororománsky kostolík Všetkých svätých z kameňa v roku 1269. Ďalšie dva kos-

tolíky, ktoré spomeniem boli postavené taktiež z kameňa, ale už v gotickom slohu. V Liptovskom Mikuláši bol na mieste pôvodnej kaplnky postavený v roku 1280 Kostol sv. Mikuláša a v blízkych Smrečanoch koncom 13. Storočia Kostol Panny Márie. O týchto kostoloch sa zmieňujem aj preto, že o tri storočia neskôr počas reformácie slúžili aj obyvateľom Bobrovca.

Teraz sa vrátim opäť k tomu nášmu prvému kostolu o ktorom s určitosťou nevieme kde, kedy a ani z čoho bol postavený. Vieme však z Veľkého pápežského registra, že plebanus Georgii (farár u sv. Juraja) platil pápežskému registrátorovi dve marky ako desiatok v r. 1332. Z toho vieme, že prvý kostol bol zasvätený sv. Jurajovi. Z tohto obdobia je známe, že práve sv. Jurajovi a Martinovi bolo na našich územiach zasvätených najviac kostolov. O ďalších pár desiatok rokov sa dozvedáme z Liptovského a Turčianskeho registra z r. 1391, že v Bobrovci bol farárom Andreas – filius Joanis de Wildefelde (Andrej, syn Jána z Parížoviec), ktorý bol súčasne aj vicearchidiakonom. Toto sú známe písomne doložené skutočnosti z obdobia prvého bobroveckého kostola. Dokedy tento kostol veriacim slúžil a za akých okolností zanikol sa nevie. Nie je presne známe kedy, ale najpravdepodobnejšie koncom 14. storočia sa začalo s výstavbou ďalšieho, v poradí druhého, ale už murovaného kostola v našej obci. Z ústneho podania z tých čias sa zachovalo, že vtedajší veriaci pred jeho výstavbou uvažovali o najvhodnejšom mieste na jeho postavenie. Odpoveď na túto otázku im vraj dalo samo nebo, napadnutím sviežeho snehu na mieste jeho postavenia i napriek tomu, že už bola jarná doba (niekde sa uvádza dokonca leto), kým inde v okolí sneh nepadnutý nebol. Vieme si my, dnešní súčasníci, vôbec predstaviť vhodnejšie miesto v Bobrovci

na postavenie kostola, ako je miesto, kde práve stojí? Nevie, či vtedajší, bobrovčom bolo známe, že podobná udalosť sa stala v auguste v roku 356 v Ríme, keď Panna Mária sa vo sne zjavila pápežovi Libériovi a prikázala mu vybudovať kostol na mieste, kde na druhý deň napadol sneh. Na tom mieste v Ríme stojí aj v súčasnosti Bazilika Panny Márie Snežnej (Santa Maria Maggiore), nazývaná tiež Liberiana, postavená za čias pápeža Sixta III. (432 - 440) a spomínaná udalosť so snehom je vyobrazená na stredovekých mozaikách, ktoré sa nachádzajú v stĺpovej chodbe baziliky.

Tento náš kostol bol postavený smerom východo-západným, tak ako to bolo v tých rokoch zvykom. Vchod do kostola bol z južnej strany pod vežou (dnešný Kristov hrob) a oltárna časť na východe (dnešné sanktuárium). Vchod do veže bol zo severu, tak ako aj v súčasnosti. Vo veži kostola bol zvon Juraj z roku 1527.

Pod kostolom je krypta na pochovávanie významných osôb, do ktorej boli z kostola urobené dva vstupy. Jeden na spúšťanie rakvy a druhý menší, kde sa do krypty vchádzalo pri iných príležitostiach (napríklad na Sviatok všetkých svätých – kňaz). Na krypte bolo zo severnej strany zhotovené malé okienko, cez ktoré prenikal do krypty vzduch a trochu svetla. Svedkom výstavby tohto kostola je vraj lipa, z ktorej do dnešných čias (r.2015) ostala len obhorená časť rozpadajúceho sa kmeňa, ktorého obvod vo výške 1,5 m od zeme je 6,6 metra. Lipy sa dožívajú veku až 600 rokov a v novembri 1995, kedy bol kmeň lipy poškodený ohňom, bola už dutá a zhnitá.

Aj tento, v poradí druhý bobrovecký kostol bol, zasvätený sv. Jurajovi, tak ako kostol predošlý.

Pokračovanie v ďalšom čísle.

Lubomír Včela

Odpustová slávnosť

Tomáš Pavlikovský
foto: redakcia

Jednou z najväčších slávností, ktorú každý rok prežíva farnosť, je odpust.

Sviatok svätého Juraja sa slávi 24. apríla. Tento svätec je patrónom nášho kostola, preto je 24. apríl pre nás spojený s odpustovou slávnosťou.

Krásny okamih pre našu farnosť nastal pár dní pred touto slávnosťou. Ešte stále sme boli sme vo Svätej zemi. Jedno z miest, kde sme sa zastavili, bol kostol svätého Juraja v mestečku Lod, pre nás známe aj ako Lyda. Na tomto mieste je svätý Juraj pochovaný. Pri hrobe sme mu našu farnosť zverili pod ochranu.

Slávnostnú svätú omšu 24. apríla slávil vdp. Tomáš Pavlikovský, dnes kaplán v Liptovskom Mikuláši a na svätú omšu v nedeľu 26. apríla prijal pozvanie vdp. Marek Tomaga.

GEORGIUS

Marek Tomaga
foto: redakcia

Okrem neho prišiel aj spolok šicarov z Ľubice. Hrou na organe a spevom piesní nás okrem našich spevákov a organistov sprevádzali kantorka z Krížovej Vsi a sólistka z Popradu.

Svätý Juraj je príkladom pre nás. Naši predkovia si ho vybrali ako hlavného patróna našej farnosti. Titul kostola sa slávi ako jedna z najväčších slávností daného kostola spolu s výročím jeho posvätenia. Buďme hrdí na to že máme v nebi silného patróna a orodovníka u Boha. Panna Mária je kráľovnou, prvou. Takou vždy bude.

Po svätej omši naši hostia spolu s kňazmi z okolia prijali pozvanie aj na slávnostný obed v blízkom penzióne.

redakcia

Návšteva z Važca

Marek Uličný pri prednáške
foto: redakcia

O niekoľko mesiacov mladí ľudia z našej farnosti prijímú sviatosť birmovania. V rámci prípravy na túto sviatosť pozval pán farár otca Mareka Uličného z Diecéznej animátorskej školy vo Važci, aby sa s nami podelil o svoje skúsenosti z pastorácie medzi mladými ľuďmi a rozobral problematiku medziludských vzťahov v rodine, priateľstve, láske. Jeho príhovory boli obohatené videoprezentáciami a doplnené príkladmi zo života. Otec Marek sa nám prihováral pri svätých omšiach počas troch dní a posledný deň jeho pobytu bol zakončený spoločnou akciou Podelíme sa. Aj keď už v našej farnosti nie je, vždy sa naňho môžeme obrátiť cez sociálnu sieť s našimi problémami a požiadať ho s dôverou o radu a pomoc.

Patrícia Jarošová

V nadväznosti na otca Mareka Uličného, ktorý mal prednášku v našej farnosti na tému Päť jazykov lásky, je tu malý test. Ktorý jazyk lásky je ten váš?

Test jazykov lásky

Vyberte si pri každej otázke jednu možnosť. Zapište si číslo otázky a písmenko ktoré je za vybranou možnosťou. Napr. 1 A

1. Rád/a počujem pochvalé poznámky	A
Som rád/a, keď ma niekto objíma.	E
2. Rád/a trávim čas osamote s človekom, ktorý mi je blízky.	B
Keď mi niekto s niečím prakticky pomôže, cítim sa milovaná/ý.	D

3. Mám rád/a, keď mi ľudia dávajú darčeky. C
Mám rád/a neformálne návštevy kamarátov a ľudí, ktorých milujem. B
4. Keď mi ľudia s niečím pomôžu, mám pocit, že ma majú radi. D
Keď sa ma niekto dotýka, cítim, že ma má rád. E
5. Keď mi niekto, koho mám rád/a dá ruku na ramená, cítim, že ma má rád. E
Cítim sa milovaný/á, keď dostanem darček od niekoho, koho mám rád/a C
6. Rád/a niekam jazdím s priateľmi a ľuďmi, ktorých mám rád/a. B
Rád/a sa držím za ruky s človekom, ktorý je mi blízky. E
7. Viditeľné symboly lásky (darčeky) sú pre mňa veľmi dôležité. C
Keď ma ľudia slovne uisťujú, cítim sa milovaný/á. A
8. Keď niekoho rád/a vidím, rád/a som mu na blízku. E
Som rád/a, keď mi ľudia hovoria, že som pekný/á. A
9. Rád/a trávim čas s priateľmi a milovanými ľuďmi. B
Rád/a dostávam od priateľov a milovaných ľudí darčeky. A
10. Slova prijatia sú pre mňa dôležité. A
Že ma má niekto rád, poznám podľa toho, že mi pomáha. D
11. Rád/a trávim čas s priateľmi, keď spolu naviac niečo spoločne robíme. B
Som rád/a, keď so mnou niekto hovorí láskavo. A
12. Viac ma ovplyvňuje to, čo niekto robí, než to, čo hovorí. D
Keď ma niekto objíma, mám pocit, že sme si blízki a že si ma cení. E
13. Cením si pochvaly a snažím sa vyhýbať kritike. A
Niekoľko malých darčiekov pre mňa znamená viac, než jeden veľký dar. C
14. Keď s niekým niečo robím a pritom sa rozprávame, cítim sa mu bližší. B
Keď sa ma ľudia, ktorých mám rád/a, často dotýkajú, cítim sa im bližší. E
15. Mám rád/a, keď ma ľudia za moje úspechy chvália. A
Keď pre mňa niekto urobí niečo, čo robí nerád, viem, že ma má rád. D
16. Mám rád/a, keď sa ma milovaní ľudia dotknú, keď okolo mňa prechádzajú. E
Teší ma, keď ma ľudia počúvajú a prejavujú záujem o to, čo hovorím. B
17. Keď mi priatelia pomáhajú s povinnosťami, cítim, že ma milujú B
Skutočne rád/a dostávam od milovaných priateľov a ľudí darčeky. C
18. Mám rada, keď ma ľudia pochvália, že mi to sluší. A
Keď ľudia obetujú čas na to, aby porozumeli citom, cítim sa milovaný/á. B
19. Keď sa ma blízky človek dotýka, mám pocit bezpečia. E
Keď mi niekto preukazuje skutky služby, cítim sa milovaný/a. D
20. Oceňujem všetko, čo pre mňa moji blízki robia. D
Rád/a dostávam darčeky, ktoré mi moji blízki urobia. C
21. Skutočne ma teší, keď mi niekto venuje pozornosť. B
Skutočne ma moc teší, keď mi niekto preukáže službu. D
22. Keď mi niekto dá k narodeninám darček, cítim, že ma miluje. C
Keď mi niekto pri narodeninách povie niečo, čo pre mňa veľa znamená, cítim, že ma miluje. A
23. Keď mi niekto dá darček, viem, že na mňa myslí. C
Keď mi niekto pomôže s mojimi povinnosťami, cítim sa milovaný/á. D
24. Oceňujem, keď ma niekto trpezlivo počúva a neprerušuje ma. B
Oceňujem, keď si na mňa niekto spomenie a dá mi dar. C

25. Som rád/a, keď viem, že mojím milovaným na mne záleží. D
 Veľmi rád/a uskutočňujem dlhé výlety s niekým, kto mi je blízky. B
26. Rád/a pobozkám ľudí, ktorí sú mi blízki a som rád/a, keď mi to opätujú. E
 Keď dostanem bez zvláštneho dôvodu "len tak" darček, som nadšený. C
27. Som rád/a, keď mi niekto povie, že si ma váži. A
 Mám rád/a, keď sa na mňa druhý človek počas rozhovoru pozerá. C
28. Darčeky od priateľa alebo blízkeho človeka pre mňa veľa znamenajú. B
 Keď sa ma priateľ alebo blízky človek dotkne, je mi veľmi dobre. E
29. Keď niekoho o niečo požiadam a on to s nadšením urobí, mám pocit, že ma má rád. D
 Keď mi niekto hovorí, ako veľmi si ma váži, cítim sa milovaný/á. A
30. Potrebujem, aby sa ma každý deň niekto dotýkal. E
 Potrebujem, aby ma každý deň niekto slovné povzbudil. A

Výsledky: Spočítajte počty jednotlivých písmen, ktoré ste si zapísali. Písmenko s najvyšším počtom vám prezradí, ktorý jazyk je vaším primárnym jazykom. Písmenko s druhým najvyšším počtom je váš sekundárny jazyk lásky. Nezapudnite ani na ostatné jazyky. Vždy, keď k niekomu prehovoríme jeho jazykom lásky, po emocionálnej stránke u neho budujeme. Výsledkom je, že nám tento človek rozumie a my jemu. Postupne tak vzniká hlboké puto. Pokiaľ druhému človekovi vyjadrujeme lásku spôsobom, ktorý mu nič nehovorí, môže naopak cítiť, že ho nemáme radi.

Päť jazykov lásky

písmenko A - SLOVÁ CHVÁLY

písmenko B - POZORNOST - KVALITA ČASU

písmenko C - DARČEKY

písmenko D – DROBNÉ SLUŽBY

písmenko E - FYZICKÝ DOTYK

Vyhodnotenie

SLOVÁ CHVÁLY – obsahuje slovné lichôtky, oceňovanie, povzbudzovanie a akékoľvek slovné výrazy, ktorými prejavujeme lásku. Človek, ktorého primárnym jazykom lásky sú slová, priam hynie, ak s ním partner odmieta komunikovať.

FYZICKÝ DOTYK – človek, ktorého primárnym jazykom lásky je fyzický dotyk, miluje objatia, pohladenia. K tomu, aby cítil lásku, potrebuje sa zdržiavať v blízkosti milovanej osoby. Odlúčením trpí. Najväčší trest pre neho je, ak partner odmieta bozky, dotyky a nepotrebuje sa túliť.

DROBNÉ SLUŽBY – to je ďalší jazyk, ktorým vyjadrujeme svoju lásku najbližším. Vôbec nemusí ísť o grandiózne, hrdinské činy. Úplne stačí každodenná malá pozornosť – napríklad vyniesť odpadky, poradiť dieťaťu s domácou úlohou, uvariť polievku... S láskou sa postarať o jedlo a čistý, útulný domov. Počítajú sa však len také služby, ktoré sú pre druhého významné, nie že vám sa to práve hodí. A pozor! Drobné služby sprevádzané hundraním či kritikou sa nepočítajú vôbec.

DARČEKY – človek, pre ktorého je dar dôležitým prejavom lásky, nemusí byť nutne chamtivý. Dokáže len oceniť váš čas a úsilie, s ktorým ste mu niečo vyrobili alebo

kúpili. Vo väčšine kultúr býva dar hostiteľovi významným gestom priateľstva a/alebo zdvorilosti. Chapman tento typ daru popisuje ako niečo, na čo si môžete siahnuť a povedať si: „Vidíte, on na mňa myslel“, alebo „ona si na mňa spomenula“. Pre moju tetu je dar tým najprirodzenejším prejavom lásky- a prezradím- miluje pohľadnice a kvety.

POZORNOSŤ - KVALITA ČASU - človek, ktorému záleží na kvalite času a podľa nej meria lásku, je vlastne zberateľ zážitkov. Nejde mu o to tráviť čas vedľa niekoho, ale s niekým, a to je podstatný rozdiel. Znamená to dať druhému pocítiť, že si ho všímame a poskytnúť mu svoju plnú pozornosť. Tak vzniká neopakovateľný zážitok nech sme kdekoľvek, na akomkoľvek mieste a v hociktorom čase. V extrémnom prípade môžu byť dvaja na dovolenke na Kanárskych ostrovoch a pritom sa cítiť osamotení, frustrovaní a bez lásky, alebo naopak stráviť večer doma pri sviečkach a pohľadom naplneným láskou si povedať všetko.

Viac si môžete prečítať v knihe *Päť jazykov lásky*, ktorá bola napísaná autorom Gary Chapmanom.

Zdroj: Gary Chapman, *5 jazykov lásky*, <http://cestakduze.webnode.cz/pro-inspiraci/pet-jazyku-lasky>, www.terapeutickecentrum.com/pat-jazykov-lasky-582.html

Pripravila Mirka

Omša na Vápenici

Svätá omša na Vápenici
foto: redakcia

Ohnivé jazyky pod Vápenicou

Bola jedna hodina poobede a poze-
ral som von oknom. Trápila ma dilema:
„Pôjdem alebo nepôjdem pod Vápeni-
cu, keď von panuje takéto počasie?“

O malú chvíľu na ceste zmizli aj posled-
né stopy po daždi, no vo vzduchu stále
visel jeho závan. Sivo-strieborná obloha
taktiež neveštila nič dobré. „Ostáva už
len veriť,“ povedal som si, sadol na bi-
cykel a vybral sa na túru.

Cestou pod horu som stretol odhodla-
ných ľudí, ktorí smerovali pod Vápenicu.
Pešo, na bicykloch, niektorí na autách.

Pán farár aj s celým organizačným tí-
mom vyrazili z Bobrovca v dostatočnom
predstihu, aby stihli všetko prichystať.
Pokojnú nedeľnú atmosféru dopĺňal zá-
van čerstvého vzduchu a harmonický ná-
dych prírody.

Nebolo ešte ani desať minút pred
omšou a väčšina ľudí si už hľadala to naj-
vhodnejšie miesto na sedenie, vymie-
ňajúc si bežné pozdravy a zdvorilostné

otázky.

Drobná skupinka sa pomaly presúvala okolo kaplnky. Nie len tak bezcieľne, modlili sa krížovú cestu. Začiatok svätej omše sa pomaly blížil.

Kňazi prichystaní slúžiť pred tvárou Pána aj s našimi vernými bobroveckými miništrantmi nezáväzne debatovali v sarkistii. Obetný stôl a ambóna umiestnené na dobre viditeľnom mieste, organ pripravený aj so svojim majstrom. Pán kostolník, ktorý nás usmernil pri rozdelení čítaní a prosieb, už spokojne zapaloval sviece na oltári.

Zazvonil zvonec a omša sa začala. „Zabudli sme lavičky,“ prišlo kostolníkovi na um. Vďaka jeho pohotovosti niekoľko ochotných ľudí prinieslo pár lavičiek priamo pred kaplnku. Od tej chvíle bolo všetko dokonalé...

Zaspievali sme „Raduj sa nebies Kráľovná“ posledný krát v tomto roku a ukončili sme túto netradičnú slávnosť. Ľudia sa postupne rozprchli domov alebo na prechádzku do hory. Niekoľkí však ostali aby sa ešte v tichosti pomodlili. My sme však ostali najmä preto, že pán farár Kmeť rozprával príhody z hôr zo svojej mladosti. Miništranti nepomáhali len pri svätej omši, realizovali sa aj po nej, spoločnými silami sme všetko upratali do pôvodného stavu.

Na záver by som chcel poďakovať pánovi farárovi, že nám poskytol takéto príjemné využitie nedeľného poobedia.

Timotej Blahunka

Miništrantský výlet

Jedného dňa nám na miništrantskom stretnutí náš duchovný otec Michal oznámil, aby sme si na 6. júna nič neplánovali, pretože my, miništranti, pôjdeme spolu na výlet. Všetci sme boli veľmi nadšení a tak sme sa postupne poprihlasovali. Neprešli

ani tri týždne, a bola sobota 6. júna.

Na rannej svätej omši nás bolo len zo pár miništrantov. Svätá omša skončila a po nej sme išli na parkovisko, kde sme čakali na mikrobús. Ten prišiel asi o 15 minút. No tu nastal jeden problém. Prihlásení sme boli všetci, t. j. sedemnást miništrantov, ale prišlo nás len desať, dve výborné lektorky Paťa a Tereza, náš pán farár a šofér. No voľných miest bolo dvadsaťjeden a bolo ich treba zaplniť. Tak sme zavolali svojim kamarátom, aby prišli, pretože máme ešte niekoľko voľných miest. Asi všetkým sme urobili príjemný raňajší šok. A tak sme teda vyrazili. Najskôr sme navštívili Spišskú Kapitulú a v nej Katedrálu sv. Martina. Po nej sme si pozreli Spišský hrad, odkiaľ bol prenádherný výhľad. Veľmi zaujímavá bola aj expozícia hradu. Neskôr sme spolu navštívili aj Spišskú ZOO. Po nej sme sa boli naobedovať a potom sme vystúpili na Mariánsku horu. Bol to úžasný výlet. Všetkým sa nám veľmi páčilo. Hlavne ďakujeme nášmu duchovnému otcovi Michalovi za zorganizovanie výletu a tiež ďakujeme nášmu šoférovi, pánovi Vladimírovi Sekanovi. Ešte raz Vám patrí úprimné Pán Boh zaplať.

Martin Machaj

Miništranti a lektorky na výlete
foto: redakcia

Výstup na Babky

Sväté prijímanie počas slávenia svätej omše na Babkách
foto: redakcia

Aj napriek chladnému počasiu cez týždeň a nie veľmi priaznivej predpovedi sme sa 27. júna 2015 stretli pred kaplnkou Sedembolestnej Panny Márie, aby sme spoločne vystúpili na Babky (1566 m n. m).

Účastníkov bolo cca tridsať vo vekovej kategórii od 7 mesiacov do 75 rokov + 1 pes.

O 8.00 hodine sme optimisticky nalaďení vyrazili. Už pri kameňolome mnohí z nás „mali dosť“, ale nevzdali sme to a išli sme ďalej. Pri rázcestí na Chytrô a Bielye studnice sa skupinka rozdelila. Mladší išli cez Chytrô a my postarší a menej zdatnejší Bielymi studnicami.

Cez horu, pozorovaní mladým medveďom (vdďaka ktorému sme boli rýchlejší) a

neskôr po strmej lúke sme sa dostali na vrchol Babiek.

Občerstvili sme sa, pokochali krásnym výhľadom a o 10.30 nám pán farár odslúžil svätú omšu. Nakoľko birmovaní vyniesli na vrchol aj gitaru, atmosféra bola nádherná.

Po svätej omši dal pán kostolník Včela návrh, aby sme išli aj na Mních. Po hrebeni Babiek sme zostúpili na Chatu pod Náružím – Červenec, kde sme boli presne o 12.00 a spoločne sme sa pomodlili Anjel Pána. Odtiaľ sme išli na skalu Mních, ku krížu, kde sme sa pomodlili modlitbu Otče náš.

Cestu späť sme zišli cez reťaze. Išli sme veľmi disciplinovane, opatrne a pomáhali si jeden druhému.

O 14.00 hodine sme sa zase pri kaplnke rozišli. Mnohí prekonalí samých seba.

A aj keď sa nám v nedeľu ráno vstávalo trošku ťažšie, ďakujeme za pekný duchovný a turistický zážitok.

J.P.

Miništrantský tábor

Duchovný otec Michal nám dal na miništrantskom stretnutí ponuku ísť na miništrantský tábor. Opäť boli dva turnusy. Ísť sme mohli po dvaja. Tak sme sa hneď 4 prihlásili. Ja, Martin, brat Marek, Lukáš Plávka a Samuel Gajan. Marek zo svojich dôvodov nešiel, a tak išiel s nami Lukáš. Na druhom turnuse som bol ja, Samo a Lukáš.

Nadšenie a radosť trvali stále. Už sme sa nemohli dočkať. Až prišiel ten deň. Ráno 3. augusta sme vyrazili z Bobrovca o 9:00 a na Spišskej Kapitule sme boli o 10:00. Hneď po príchode nás jeden z bhoslovcov zaviedol na izbu, kde sme sa vybalili a neskôr išli na obed. Popoludní sme mali rozdelenie do tímov a následne rozličné súťaže. Po ostatné dni sme má-

vali ráno budíček o 7:00, po ňom rozcvičku, rannú modlitbu a raňajky. Svätú omšu sme mávali raz do dňa a to v popoludňajších hodinách. Následne sme tieto dni navštívili Mariánsku horu (autobusom), Spišský hrad a obec Žehru s Kostol Duča Svätého (pešo tam a naspäť 20 km). Tiež sme boli pozrieť biskupský úrad.

Nakoniec ďakujem našim bohoslovcom za úžasný program, sestričkám za výborné jedlo, pánovi špirituálovi Dušanovi Škrabekovi, že spolu s nami slúžil sv. omše, otcovi rektorovi Petrovi Majdovi za prehliadku katedrály a hlavne nášmu panovi farárovi za ponuku, vybavenia a finančný príspevok. ĎAKUJEME.

Martin Machaj

že ich bolo tak veľa - 14 oddielov. Ak sa niekomu nechcelo chodiť, mohol sa previesť na koč a obzrieť si celú parádu pohodlne posediačky. Záver celého dňa bol skutočne slávnostný, pretože končil koncertom La Speranza a bobroveckého spevokolu v kostole. Na koniec koncertu chlapi zo spevokolu pripravili prekvapenie pre pána farára. Z chóru zaznela jeho obľúbená skladba Sarabande - Spiritus Dei. Keď sa rozozvučali z chóru chlapské hlasy, zachvel sa nielen chrám, ale aj všetky srdcia, také to bolo krásne. Silný zážitok. Nádherne skončený deň. Verím, že aj naša Nebeská mama sa vtedy hrdo pozrela na celý Bobrovec.

Mirka Triznova

Bobrovecká špacírka

Aj tento rok sme sa rozhodli osláviť sviatok našej Nebeskej mamy, tak, že sa všetci stretieme, ako jedna veká rodina. Oslavy začínali slávnostnou sv. omšou, ktorú doprevádzala organová hudba, bobrovecký spevokol, hosťujúce speváčky z La Speranza. Celú sv. omšu celebroidoval ThLic. Anton Ziolkovský, PhD.

Po obede sa presunula celá slávnosť do parkov. Výnimočné nedeľné prechádzanie sa – špacírovanie sa po dedine, otvorilo spoločné Zdravas Mária a slávnostná fanfára. Vyhrávala bobrovecká dychovka, v parku posedávali rodiny, priatelia a rozprávali sa. Koláče lákali, káva voňala. Ľudia sa prechádzali, stretali, rozprávali. Niektorí na témy domáce, iní využili možnosť živej knižnice a podozvedali sa o ľuďoch vo svojom okolí viacej zaujímavých vecí. V dolnom parku a okolo cesty vystavovali svoje výrobky remeselníci z Bobrovca a okolia. V parku a na ulici sa prezentovali bobrovecké oddiely svojimi aktivitami. Ani sa nezdá,

Hudobné osvieženie

16. augusta, v deň odpustovej slávnosti sviatku Nanebovzatia Panny Márie, do našej farnosti na pozvanie pána farára zavítali šikovné mladé muzikantky z okolia Popradu a Kežmarku – klaviristka, dve flautisky, violončelistka a speváčka, vystupujúce spolu v komornom zoskupení „La Speranza“. Spolu s naším kostolným bobroveckým spevokolom spestrili slávenie odpustovej svätej omše v nedeľu.

Podvečer bol naplánovaný koncert, na ktorom na želanie pána farára vystúpili aj naši speváci. Teší nás, že kroky ľudí z Bobroveckej špacírky viedli i do kostola, aby si vypočuli pestrý program, ktorý sme spoločne s La Speranza pripravili. Šikovná klaviristka už dopredu pripravila hudobný doprovod k niektorým našim piesňam pre všetky ich nástroje. Spoločne sme si po prvýkrát naživo zaspievali a zahrli po svätej omši na krátkom nácviku. Na samotnom koncerte sa striedali piesne zboru, zboru s gitarou, zboru s hudobnými nástrojmi kvarteta a vlastný

program La Speranza – duchovné a svetské piesne rôznych žánrov.

Pomedzi hudobné čísla sa poslucháči preladili na iný druh umenia – hovorené slovo. Precíteným prednesom prózy koncert veľmi zaujímavo prevrstvila naša poetka Anna Ondrejková. Niektoré pasáže prednesu vyvolávali tak prevedčivú a reálnu predstavivosť, až z toho mrazilo.

Na záver koncertu pripravil Jožko Blahunka prekvapenie pre pána farára. Zorganizoval hudobníkov a spevákov - mužov z nášho spevokolu, aby spolu predviedli obľúbenú skladbu pána farára – Sarabande od G.F. Händla. Na organe hral Tadeáš Blahunka, na dychové nástroje Erik a Dominik Buntovci a pán Rudolf Hollý. Pán farár neskrýval prekvapenie a dojatie a myslím, že aj u publika mala práve táto skladba mimoriadny úspech.

Koncert bol peknou bodkou za slnečným slávnostným dňom. Pre náš spevokol bol tiež výnimočným, keďže sme poväčšine zvyknutí spievať len počas svätých omší. Vystúpiť vpredu v kostole pred zrakmi ľudí a navyše so sprievodom viacerých hudobných nástrojov, to bol nezvyčajný zážitok aj pre nás. Chcem veľmi pochváliť všetkých spevákov za takmer profesionálny prístup počas nácviu s La Speranza a za to, že veľmi pozorne sledovali dirigenta. Vďaka tomu stačilo málo na to, aby sme sa spolu zohrali a mohli potešiť ostatných, a vlastne aj samých seba.

Mali by sme si vo farnosti naozaj vážiť, že títo ľudia sa popri svojich každodenných povinnostiach vracajú zaspievať si/zaspievať vám/ a najmä zaspievať Pánovi počas sviatkov a iných príležitostí. Vyžaduje to obetovať svoje pohodlie a voľný čas, ale má to zmysel.

Touto cestou by som rada pozvala medzi nás všetkých nádejných spevákov, ktorým spev robí radosť a chceli by ním chváliť Pána v našom kostole. Príďte medzi nás. Ak viete (alebo vám iní povedali), že máte hudobný sluch a „dobrý“ hlas, radi vás privítame v spevokole. Stačí sa obrátiť na ktoréhokolvek speváka, ktorého poznáte, aby vás priviedol na nácviu, alebo na mňa.

Martina Lehotská

La Speranza a spevokol z Bobrovca
foto: redakcia